

การบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ
Educational Administration in Sufficiency Economy Philosophy
in Special Economic Zone

ศุภกร ศรีเพชร¹

Supakorn Sornphet¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวโน้มต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา และองค์ประกอบการบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีจำนวน 60 คน คือ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองนักเรียน ครู และนักเรียน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง การรวบรวมข้อมูลกระทำโดยพหุวิธีการ ได้แก่ การวิเคราะห์เอกสาร การสังเกตและจดบันทึก การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการแปลความและตีความหมายข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1) มีการเตรียมความพร้อมทางด้านทรัพยากรมนุษย์ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ การบริหารจัดการไว้รองรับการพัฒนาในทุกด้านของเขตเศรษฐกิจพิเศษ และ 2) มีองค์ประกอบฯ 8 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหาร 2) หลักสูตร 3) ครู 4) นักเรียน 5) การเรียนการสอน 6) การวิจัยและพัฒนา 7) เครือข่ายการเรียนรู้ และ 8) สื่อและเทคโนโลยี

คำสำคัญ การบริหารการศึกษา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เขตเศรษฐกิจพิเศษ

ABSTRACT

The purposes of this study were to: study of current situation, problems and trends in educational development. And elements of educational administration in accordance with Sufficiency Economy Philosophy in Special Economic Zones. Group of contributors, there are 5 groups of 60 people are administrators of education, school administrators, community leaders, student's parent, teachers, and students are provided by a purposive sampling. Data collection is done by multiple methods, including document analysis. Observation and recording of interviews and group discussions. The results of the study revealed that 1) prepare human resources, budget, materials and equipment and management to support for all aspects of the Special Economic Zone, and 2) was composed of 8 components: 1) Administration 2) Curriculum 3) Teacher 4) Student 5) Teaching 6) Research and Development 7) Learning Network and 8) Media and Technology

Keywords : Educational Administration, Principles of Sufficiency Economy Philosophy, Special economic zone

¹อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

ภูมิหลัง

ประเทศไทยส่งเสริมและให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างต่อเนื่องด้วยตระหนักดีว่าทรัพยากรมนุษย์เป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยรัฐได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงได้กำหนดนโยบายการศึกษา ให้มีการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาในการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอสอดคล้องตามความต้องการของภาคผลิตและบริการ นอกจากนี้ ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2564) ภายใต้อำนาจหน้าที่ของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อมุ่งการพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มั่นคงและสามารถแข่งขันในเวทีโลกได้อย่างต่อเนื่อง การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ที่ผ่านมามีจังหวัดในเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีเป้าหมายสำคัญร่วมกันในการยกระดับการแข่งขันของภูมิภาค การร่วมแบ่งปันทรัพยากรทางการศึกษาระหว่างกัน นำไปสู่การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เพื่อรองรับการปรับตัวการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานอย่างเสรี โดยเฉพาะการพัฒนามาตรฐานทางการศึกษาร่วมกันของสถาบันการศึกษาในภูมิภาค จะนำไปสู่การขยายโอกาสทางการศึกษาของประชากรในภูมิภาคมากขึ้น การบริหารการศึกษาในเขตจังหวัดเศรษฐกิจพิเศษนั้นก็เช่นเดียวกัน ซึ่งคำว่า “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” กล่าวคือ พื้นที่ที่ได้รับสิทธิพิเศษทางด้านต่างๆ ที่เอื้อต่อการลงทุน อาทิ ภาษีอากร การส่งเสริมการลงทุน ความพร้อมของปัจจัยการผลิต การอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกรรมและบริการพื้นฐานต่างๆ เช่น ระบบขนส่งไฟฟ้า ประปา ฯลฯ หรือจะมีคำเรียกเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone) เขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก (Export Processing Zone) คลังสินค้าทัณฑ์บน (Bonded Warehouse) และเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Border Economic Zone) ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับว่าจะให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมประเภทใด

หรือคำใดจะเป็นที่น่าดึงดูดนักลงทุนมากที่สุด (ดำรงแสงกวีเลิศ และนันทิกา ทั้งสุพานิช, 2545, 42; ชุตินาฏวงศ์สุบรรณ, 2558, หน้า 1-41)

จากรายงานประจำปี 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กล่าวถึงทิศทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจ ระยะแรกดำเนินการใน 5 จังหวัด คือ จังหวัด ตาก (ตามแม่สอด) จังหวัดสระแก้ว (ตามคลองลึก) จังหวัดมุกดาหาร (ตามมุกดาหาร) จังหวัดตราด (ตามคลองใหญ่) และจังหวัดสงขลา (ตามปังเบซาร์และด่านสะเดา) และระยะต่อไปในปี 2559 ดำเนินการต่อเนื่องในอีก 5 จังหวัดหนองคาย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดนครพนม และจังหวัดนราธิวาส โดยรัฐบาลจะส่งเสริมอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วน ยานพาหนะ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคมและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้การสนับสนุนคลัสเตอร์เป้าหมายอื่นๆ ได้แก่ อาหารและเกษตรแปรรูป สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และไอทีและดิจิทัล โดยกำหนดมาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์เป้าหมายอื่นๆ ได้แก่ อาหารและเกษตรแปรรูป สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และไอทีและดิจิทัล โดยกำหนดมาตรการสนับสนุนทั้งด้านภาษีและที่ไม่ใช่ภาษีเพื่อชักจูงให้เกิดการลงทุน จัดตั้งศูนย์การให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) เพื่อให้หน่วยราชการมีแหล่งข้อมูลรวมเพื่อใช้ในการอำนวยความสะดวกประชาชนมาใช้บริการในการติดต่อราชการได้ในที่เดียวและยังเป็นฐานด้านความมั่นคงตามชายแดนตามแนวระเบียบเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก เป็นการเชื่อมโยงกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อกระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่ต่างๆ มิให้การพัฒนากระจุกตัวเฉพาะในเมืองใหญ่ โดยใช้กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลายเป็นตัวนำในการพัฒนา อันเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่เฉพาะและพื้นที่ใกล้เคียงโดยตรงแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและศักยภาพในการแข่งขันของประเทศในเวทีการค้าโลกอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, หน้า 56-61)

จังหวัดมุกดาหารและนครพนม ทั้งสองจังหวัดเป็นจังหวัดที่ทางรัฐบาลประกาศให้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ มีบริบทของการเปิดเชื่อมโยงภูมิภาคและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งมีศักยภาพในด้านการค้าและโลจิสติกส์ ควรเร่งเตรียมความพร้อมการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายแดนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในรูปแบบของการพัฒนาที่ยั่งยืน อาทิ พัฒนาด้านพรมแดนให้ได้มาตรฐาน บริหารจัดการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีทักษะอาชีพ การวิจัย ด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน ตลอดจนการบริหารการศึกษา อันจะสอดคล้องการพัฒนาดังกล่าว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2557, หน้า 10-12)

อนึ่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กล่าวถึงการจัดการศึกษาโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยภาครัฐจะต้องส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ การดำเนินงานเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและทุกรูปแบบ โดยให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนมาใช้ประกอบการพิจารณาในด้านสาระของหลักสูตร ทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ มุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม (เรวดี แก้วมณี, 2560, ออนไลน์)

กล่าวได้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มุ่งสู่การพัฒนาคนเป็นสำคัญ เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ ด้วยเหตุนี้ การบริหารการศึกษา ถือเป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุมการใช้ทรัพยากรในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้บุคคลและสังคมมีความเจริญงอกงาม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสวน

ทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จิตใจความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นอกจากนี้ ยังรวมถึงกระบวนการทำงานด้วยบุคคลและทรัพยากรในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนและสังคมมีความเจริญงอกงาม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสวนทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จิตใจความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดการสิ่งแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทำให้สถาบันการศึกษาเป็นองค์กรที่สำคัญซึ่งจะต้องมุ่งเน้น ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและมีทางเลือกที่หลากหลายมีความหมายที่ลึกซึ้ง แสดงให้เห็นความเชี่ยวชาญและความชำนาญเฉพาะ ตลอดจนความต้องการของสังคมได้ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต การพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การพัฒนาองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พร้อมทั้งมีความพยายามที่จะปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจ ในด้านการผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปประกอบอาชีพต่างๆ ตามความต้องการของสังคม การวิจัยและพัฒนาซึ่งเป็นแหล่งการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะและคุณภาพชีวิตของคนในประเทศให้เป็นไปตามที่เหมาะสม มีความถูกต้อง มีความเป็นไปได้และนำมาซึ่งความสมดุลของการพัฒนาประเทศ ฉะนั้นสถาบันการศึกษาในฐานะแหล่งรวมของภูมิปัญญาย่อมมีหน้าที่ที่ต้องนำพาสังคมให้ก้าวไปพร้อมความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างมั่นคงมีเอกลักษณ์มีจริยธรรมที่เข้มแข็งและมีศักดิ์ศรี (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2542, หน้า 20; ไชยา ภาวะบุตร, 2549, หน้า 1-7)

นอกจากนี้ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อันเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 มีพระราชดำรัสชี้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 30 ปี และได้ทรงเน้นย้ำ แนวทางพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตลอดจน ใช้ความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานใน

การดำรงชีวิต การป้องกันให้รอดพ้นจากวิกฤต และให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ “เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนา และบริหารประเทศ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอก และภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม จากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, หน้า 6-9)

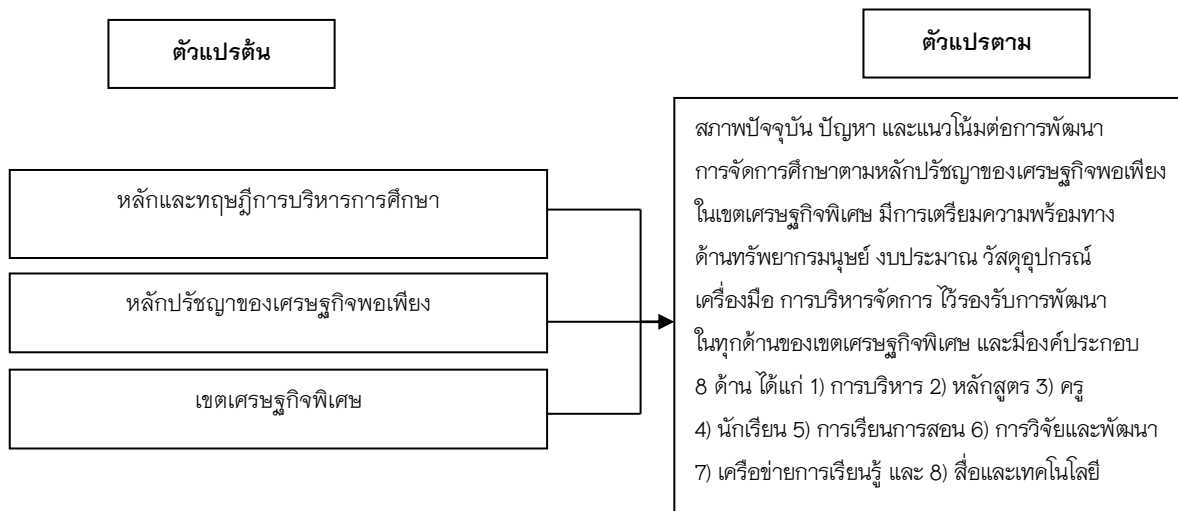
มหาวิทยาลัยนครพนม มีบริบทที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ เป็นหน่วยงานการเตรียมการด้านกำลังคน จึงเป็นนโยบายหลักของชาติผลิตกำลังคนสู่สาขาอาชีพ

การที่จะสร้างและเตรียมผลิตนักศึกษาให้มีคุณภาพและมีศักยภาพสูงไปแข่งขันกับนานาชาติได้นั้น ต้องอาศัยกระบวนการจัดการศึกษาให้เข้มแข็งและมีคุณภาพ และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือการเตรียมการและมีกระบวนการในการผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีความรู้คู่คุณธรรมและเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์ มีเจตนาภรณ์ให้กับประชาชนในจังหวัดและภูมิภาคให้ได้ศึกษาระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น และเป็นจุดเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศ อินโดจีน ทั้งด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยมียุทธศาสตร์มุ่งสู่ศตวรรษที่ 21 จึงพัฒนาให้เป็น SMART University เพื่อตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม มีความสนใจในการทำวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในเขตจังหวัดเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสังคม ประเทศชาติ และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวโน้มต่อการพัฒนาการบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีทั้งหมด 60 คน คือ ผู้บริหาร การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง นักเรียน ครู และนักเรียน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสังเกต (Observation)

2.2 แบบสัมภาษณ์ (Interview)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสัมภาษณ์และสังเกตจากพฤติกรรม การแสดงออกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 60 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 แบบสังเกต (Observation) การเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยเทคนิควิธีสังเกตแบบมีส่วนร่วมเป็นอีกวิธีการ หนึ่งที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีการจัดบันทึก ถ่ายภาพ บันทึกวีดิโอ บันทึกเสียง และแต่สถานการณ์ที่เหมาะสมใน การจัดเก็บข้อมูล

3.2 แบบสัมภาษณ์ (Interview) การเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ คือ ผู้วิจัยมีหลักในการสัมภาษณ์ ดังนี้

1) ขั้นเตรียมการ ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ ของการ การเลือกประเภทการสัมภาษณ์ให้เหมาะสมกับ สถานการณ์และวัตถุประสงค์ การเตรียมคำถามแบบ

สัมภาษณ์และวัสดุอุปกรณ์ และการทดลองเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์

2) ขั้นการสัมภาษณ์ ได้แก่ การแนะนำตัว และ วัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์และการดำเนินการสัมภาษณ์ ด้วยมารยาทที่เหมาะสมสุภาพเรียบร้อยและได้เนื้อหา ข้อมูลครบตามแบบสัมภาษณ์หรือการสัมภาษณ์ครั้งนั้น

3) การจัดบันทึกผลการสัมภาษณ์ ได้แก่ การบันทึกผลการสัมภาษณ์ในทันทีในแบบสัมภาษณ์ ถ้าเป็นการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ และบันทึกเนื้อหา โดยวิธีสรุปความ ถ้าเป็นการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การบันทึกควรบันทึกตามข้อเท็จจริงไม่มีอคติและไม่ใส่ ความคิดเห็นของตนเองไปด้วยอาจมีการทบทวนผลการ สัมภาษณ์ได้ตามความเหมาะสม และมีการสรุปผลการ สัมภาษณ์ทุกครั้ง

4) ขั้นปิดการสัมภาษณ์ ได้แก่ การขอบคุณผู้ให้ การสัมภาษณ์

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ (1) ใช้การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) (2) ใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังใช้เทคนิค “การเงี่ยหูฟัง (Eavesdropping)” คือ การรับฟังข้อมูลจาก การสนทนาของผู้อื่นโดยผู้วิจัยไม่ต้องตั้งคำถามเอง เพียงแต่นั่งอยู่ใกล้แหล่งข้อมูลพอที่จะรับฟังคำสนทนา ต่างๆ ได้

3.3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยจะเป็นผู้ดำเนินการสนทนาสร้างบรรยากาศให้ผู้เข้าร่วมสนทนาที่มีความคุ้นเคย มีการแนะนำตัว การเสนอจุดประสงค์ของการจัดสนทนากลุ่ม การขออนุญาตบันทึกข้อมูลโดยใช้เครื่องบันทึกเสียง การดำเนินการสนทนาให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการให้เกิดการอภิปรายครบถ้วน ควบคุมการสนทนา ให้อยู่ในประเด็น เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ โดยไม่ชี้้นำคำตอบที่ต้องการให้เกิด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีแปลความหมายและตีความข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ข้อมูลในเครื่องบันทึกเสียงจะถูกถอดออกมาเป็นสนทนาเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยใช้วิธีการที่หลากหลายแต่ส่วนใหญ่มักใช้การทำเครื่องหมายในข้อความสำคัญแล้วมีการจัดหมวดหมู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ พบว่า 1) สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวโน้มต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ พบว่า มีการเตรียมความพร้อมทางด้านทรัพยากรมนุษย์ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือการบริหารจัดการ วิศวกรรมรับการพัฒนาในทุกด้านของเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2) องค์ประกอบการบริหารการศึกษาประกอบด้วย องค์ประกอบ 8 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหาร 2) หลักสูตร 3) ครู 4) นักเรียน 5) การเรียนการสอน 6) การวิจัยและพัฒนา 7) เครือข่ายการเรียนรู้ 8) สื่อและเทคโนโลยี รายละเอียดดังนี้

1. ด้านการบริหาร การบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้โดยมีการส่งเสริมและปรับปรุงระเบียบข้อบังคับให้สอดคล้องตามภาวะบทบาทที่กำหนดไว้ มีระเบียบข้อกำหนดในการคุ้มครองบริหารการใช้ทรัพย์สินส่วนรวม การจัดการงบประมาณ และระบบ

การเงินที่มีคุณภาพให้มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ต่อมาการบริหารจะต้องยึดผลประโยชน์ของสถานศึกษาเป็นหลัก มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ระบบบริหารงานบุคคล ให้มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการบริหารจัดการที่ดี นอกจากนี้ควรมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการบริหารแบบรวมศูนย์ประชาธิปไตย มีการส่งเสริมให้ใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงาน และส่งเสริมการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน

2. ด้านหลักสูตร การบริหารการศึกษาตามหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ควรเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเป็นผู้มีส่วนร่วมจัดการหลักสูตร เน้นความเข้าใจ และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลก มีความหลากหลายที่จะตอบสนองผู้เรียนที่มีความแตกต่าง มีการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ เป็นหลักสูตรเพื่อชีวิต ตอบสนองความต้องการหรือกระบวนการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกอนาคตที่จะมาถึงในไม่ช้า และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นได้ มีการจัดรายวิชาเรียนแบบพหุภาษา มีการบูรณาการความรู้ การปรับตัว การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา อย่างมีคุณภาพและคุณธรรม เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี และยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีหลักสูตรร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ มีความหลากหลายในการวัดและประเมินผลของหลักสูตร มีความโดดเด่นเฉพาะ สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและสังคมโลก

3. ด้านครู มีการพัฒนาความรู้ความสามารถและ

ทักษะด้านภาษาต่างประเทศเพื่อรองรับความร่วมมือกับนานาชาติ สนับสนุนให้ทุนการทำวิจัยและนำผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครูทั้งในและต่างประเทศมาบรรยายถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพงานการจัดการเรียนการสอนของครู ส่งเสริมสวัสดิการสำหรับครู และมีการส่งเสริมการพัฒนาตำแหน่งวิทยฐานะ มีการรับครูที่เก่ง มีความเชี่ยวชาญให้เข้ามาร่วมสอนและทำวิจัย

4. นักเรียนพัฒนานักเรียนให้มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบต่อตนเองและสาธารณชน ส่งเสริมกิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ร่วมกับเครือข่าย เพื่อเป็นการเรียนรู้และปลูกจิตสำนึกให้กับนักเรียน สนับสนุนให้มีการโอนหน่วยกิตและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักเรียนระหว่างทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งมีทักษะการสื่อสาร การคิดและการแก้ไขปัญหา และทักษะการชี้นำตนเอง มีการจัดอบรม สัมมนาทางวิชาการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักเรียนทั้งในและต่างประเทศ มีทักษะทางปัญญา ทักษะทางสังคม และทักษะการใช้เทคโนโลยี ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในศตวรรษที่ 21

5. การเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนควรมีการจัดเวทีแสดงความสามารถให้กับนักเรียนอย่างหลากหลายเพื่อได้มีโอกาส ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในเชิงลึกและนำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในขณะที่เดียวกัน ครูและนักเรียนมีการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกัน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากครูทั้งในและต่างประเทศเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ผู้เรียนเรียนรู้จากโลกของความเป็นจริง โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้จริงทั้งในและนอกห้องเรียน โดยใช้การวิจัยเป็นฐานมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการเรียน นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาปรับใช้ทั้งเทคนิคการสอนและสื่อการเรียนการสอนรวมทั้งระบบการวัดและประเมินผลบูรณาการเนื้อหาวิชาการและการพัฒนาคุณลักษณะต่างๆ ร่วมไปกับการสอนทักษะโดยตรงที่เป็นอิสระจากเนื้อหาวิชา

6. การวิจัยและพัฒนา มีการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนร่วมกันฝึกทำวิจัยโดยผู้บริหาร สถานศึกษาให้การดูแลกำกับติดตามจัดประสบการณ์จริง ในการทำวิจัยในขณะเรียนรู้ในแขนงวิชาต่างๆ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรภายนอกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มาเป็นที่ปรึกษา ร่วมในการทำวิจัยของครูและนักเรียน ให้มีความหลากหลาย มีการสร้างองค์ความรู้หรือนวัตกรรมใหม่ จากการทำวิจัยให้กับโรงเรียนและท้องถิ่น ศึกษาวิจัยและแสวงหาองค์ความรู้ในเชิงลึกโดยใช้กรอบแนวคิดจากศาสตร์แขนงต่างๆ ในเชิงสหวิทยาการและบูรณาการระบียบ

วิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเข้าด้วยกัน แล้วนำผลงานการวิจัยไปเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ

7. ด้านเครือข่ายการเรียนรู้ การใช้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ การฝึกงานวิชาการและงานอาชีพ การให้ผู้เรียนร่วมดูแลช่วยเหลือและบริการชุมชน ตลอดจนการร่วมมือกันระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชนในการจัดการศึกษา ตลอดจนชมรมศิษย์เก่าเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างภาคีเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ จัดกิจกรรมพบปะให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ และให้มีความต่อเนื่อง จัดกิจกรรมเสริมแรง เพื่อยกย่องเชิดชูเครือข่าย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อแบ่งปันหรือระดมทรัพยากร ทำวิจัย แลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ครูและนักเรียน

8. สื่อและเทคโนโลยี มีระบบเทคโนโลยี เข้ามาบริหารจัดการ การติดต่อสื่อสาร/การเรียน/การประชุมแบบออนไลน์ มีศูนย์คลังสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทางการศึกษา สอดคล้องกับการพัฒนาระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูล ฐานความรู้ เพื่อพัฒนาระบบผู้เชี่ยวชาญและการจัดการ

อภิปรายผล

การบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทำให้ทราบถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวโน้มต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาดังกล่าว โดยมีการเตรียมความพร้อมทางด้านทรัพยากรมนุษย์ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ การบริหารจัดการ ไร่รองรับการพัฒนาในทุกด้านของเขตเศรษฐกิจพิเศษ สอดคล้องกับรายงานวิจัยแนวทางและมาตรการเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่แนวชายแดนของไทย ที่กล่าวถึงการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มการจ้างงานและสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้กับประชาชน แก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้ามายังพื้นที่ตอนใน ปัญหาการลักลอบนำเข้าสินค้าเถาตรงผิดกฎหมายจากประเทศเพื่อนบ้าน และปัญหาความแออัดบริเวณด่านชายแดน

ดังนั้นจึงต้องมีการบริหารจัดการที่ดี (สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา, 2557, หน้า 2-5)

นอกจากนี้ การบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 8 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหาร 2) หลักสูตร 3) ครู 4) นักเรียน 5) การเรียนการสอน 6) การวิจัยและพัฒนา 7) เครือข่ายการเรียนรู้ 8) สื่อและเทคโนโลยี นั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สายรุ้ง แก้วนุช (2557, หน้า 17-21) ศึกษาการบริหารการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของสถานศึกษาเอกชน สำนักรางานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสำคัญ พบว่า 1) สภาพการบริหารการศึกษาระดับปฐมวัย ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา ของผู้บริหาร และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา ระดับปฐมวัย ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม ข้อมูลทั่วไป โดยภาพรวมไม่มีผลต่อการบริหารการศึกษา ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าระยะเวลาบริหารมีผลต่อการบริหารการศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และขนาดของโรงเรียน มีผลต่อการบริหารการศึกษา ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของครู เกี่ยวกับการบริหารการศึกษา ระดับปฐมวัย ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม ข้อมูลทั่วไป โดยภาพรวมไม่มีผลต่อการบริหารการศึกษา ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าขนาดของโรงเรียน มีผลต่อการบริหารการศึกษา ด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำนวนนักเรียนในห้องที่ประจำชั้น มีผลต่อการบริหาร

การศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ มธุรดา สมัยกุล (2557, หน้า 23-30) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดน กรณีศึกษาตลาดมิตรภาพชายแดนไทย-กัมพูชา ผลการวิจัยพบว่า 1) การค้าชายแดนไทย-กัมพูชามีสินค้าที่มีความหลากหลาย ทั้งสินค้าใหม่และสินค้ามือสอง ซึ่งเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ หลายระดับราคา ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี พื้นที่การค้าชายแดนมีความเหมาะสมการเดินทาง การคมนาคมขนส่ง มีความสะดวก ส่วนผู้ประกอบการส่วนมากเป็นชาวกัมพูชาที่เดินทางมาค้าขายในประเทศไทย โดยไปเข้าเย็น กับปัญหาและอุปสรรคที่พบ คือ การละเมิดลิขสิทธิ์สินค้า และปัญหาด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด สาธารณูปโภคต่างๆ 2) ความพร้อมของประชาชนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน พบว่า ประชาชนมีความรู้ในระดับดีมาก ส่วนความตระหนักของประชาชนต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ประชาชนมีความตระหนักต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.15, S.D. = 0.76$) 3) สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา ภายใต้ประชาคมอาเซียน พบว่า มีจุดแข็งด้านทำเลที่ตั้ง ความหลากหลายของสินค้า ความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ มีศักยภาพในการแข่งขันสูง ด้านจุดอ่อนนั้นพบว่า การสื่อสารภาษาต่างประเทศของผู้ประกอบการชาวไทยยังมีน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับพ่อค้าชาวกัมพูชา การจัดการขยะ และการจัดการระบบระบายน้ำในฤดูฝนยังไม่ดีเท่าที่ควร ด้านโอกาส ตลาดมิตรภาพชายแดนไทย-กัมพูชา มีโอกาสในการพัฒนาเป็นจุดกระจายสินค้าสู่อินโดจีนและตลาดโลก และมีโอกาสในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชายแดน โดยผู้ประกอบการสามารถใช้เทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มศักยภาพทางการค้าได้ ด้านอุปสรรคพบว่ามีอุปสรรคทางด้านของกฎหมาย ระเบียบ วิธีปฏิบัติของการนำเข้า-ส่งออกผ่านชายแดนของทั้งสองประเทศ เนื่องจากขั้นตอนมาก และความไม่แน่นอน ในวิธีการ

ปฏิบัติของประเทศเพื่อนบ้าน 4) แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา พบว่า ควรมีการเสนอนโยบายไปยังรัฐบาล เพื่อกำหนดให้บริเวณตลาดมิตรภาพชายแดนไทย-กัมพูชาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่า การค้า และดึงดูดนักลงทุนชาวไทยเข้ามาค้าขาย ควรมีการปรับปรุงเรื่องระบบภาษี และขั้นตอนการนำสินค้า เข้า-ออก ประเทศให้มีความสะดวก รวดเร็ว ควรมีการจัดแผนผังของตลาดมิตรภาพชายแดนไทย-กัมพูชา และก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม เช่น สถานที่จอดรถ ห้องสุขา ศูนย์อาหาร เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวให้มีจำนวนมากขึ้น และควรมีการจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดมิตรภาพชายแดน ไทย-กัมพูชา เพื่อเป็นศูนย์อำนวยความสะดวกด้านข้อมูลให้แก่นักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

การบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นการจัดการศึกษาที่บูรณาการกับสังคมท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีนักการศึกษาที่มี

เอกสารอ้างอิง

- ชุตินาฏ วงศ์สุบรรณ. (2558). *ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. เข้าถึงได้จาก http://www.mol.go.th/sites/default/files/002_ppt_plan2560-2564_0.pdf.
- ไชยา ภาวะบุตร. (2549). *ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดำรง แสงทวีเลิศ และนันทิกา ทั้งสุพานิช. (2545). *เขตเศรษฐกิจพิเศษ : แนวคิดใหม่ในการพัฒนาพื้นที่เฉพาะ*. *วารสารเศรษฐกิจและสังคม*, 39(2), 42-43.
- ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน. (2542). *ความรู้คู่คุณธรรม* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). *อาจารย์มืออาชีพ แนวคิด เครื่องมือ และการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มธุรดา สมัยกุล. (2557, มกราคม-เมษายน). *แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดน กรณีศึกษาตลาดมิตรภาพชายแดนไทย-กัมพูชา*. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 25(1), 23-30.
- เรวดี แก้วมณี. (2560). *ส่องความคืบหน้ากฎหมายเดินเครื่อง "เขตเศรษฐกิจพิเศษ"*. เข้าถึงได้จาก <http://www.oie.go.th/sites/default/files/attachments/article/specialeconomiczone-18032556.pdf>.
- สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา. (2557). *รายงานวิจัยแนวทางและมาตรการเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่แนวชายแดนของไทย*. เข้าถึงได้จาก <http://e-library.itd.or.th/>.

สมรรถนะทางวิชาการ วิชาชีพในระดับสูง เป็นผู้นำทางวิชาการ และผู้นำทางความคิดมีความสามารถแสวงหาและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 8 ด้าน คือ 1) การบริหาร 2) หลักสูตร 3) ครู 4) นักเรียน 5) การเรียนการสอน 6) วิจัยและพัฒนา 7) เครือข่าย การเรียนรู้ และ 8) สื่อและเทคโนโลยี จึงจะสามารถตอบสนองของความคาดหวังของสังคมไทยและสังคมโลกต่อการจัดการศึกษาของไทย และนำไปสู่ความเป็นเลิศของศาสตร์และการบริหารการศึกษาย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบและวิธีการบริหารการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเศรษฐกิจพิเศษแบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
2. ควรศึกษาวิจัยเพื่อติดตามผลการบริหารการศึกษาในเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าว เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

- สายรุ้ง แก้วนุช. (2557). การบริหารการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษา เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3 กรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 6(2557), 17-21.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2550). *พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). *รายงานสรุปผลการสำรวจศักยภาพพื้นที่ชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษไทย-ลาว-เวียดนาม ณ มุกดาหาร-สะพานมิตรภาพ-แดนสะพาน-ลาวบาว-เว้-ดานังและนครพนม-คำม่วน ระหว่างวันที่ 20-23 มีนาคม 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- _____. (2559). *รายงานประจำปี 2558*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- _____. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. เข้าถึงได้จาก http://www.nesdb.go.th/more_news.php?cid=297.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร